

De vlaggenisten van Aldeboarn!

Geschreven en geplaatst op mei 21, 2014 door Ardy Proot

Atelier de ZEEPBEL (momentjes met kleur):
Project Plankenkoorts en de kerktoren

Ze noemen zich “vlaggenisten”. Vier mannen uit Aldeboarn; Gerard Heerma, Cor Brouwer, Jorn Klompmaker en Jan v.d. Wal. Samen zorgen ze er voor dat de vlag op de kerktoren wappert op belangrijke momenten. Zoals op de dag dat Jorrit Bergsma Olympisch kampioen werd. “Dan moet ie in top!” vertelt Jan v.d. Wal me terwijl hij de deur van het monument opent. De toren is opgenomen in Project Plankenkoorts. De deelnemer die zijn angsten heeft overwonnen krijgt de kans zijn muziek vanaf de toren over het dorp uit te strooien. Dus moet je als bedenker van het project wél weten waar je het over hebt....“Het vlaggen werd eerst via de Gemeente geregeld, maar door wisselingen en herindelingen ontstond er een onduidelijke situatie. Er dreigde niet gevlagd te worden op belangrijke dagen. Jan “Eerlijk gezegd : ik ben best wel een chauvinist: hou van Friesland, de taal en van zijn historie.

Voelde me dus geroepen die taak op me te nemen. De toren heb ik al vaak beklommen. Ook mijn vrouw Femmie en kinderen (Levi 10 en Sinne 8) hebben het dorp al heel wat keer vanaf deze plaats bekeken. Prachtig dat uitzicht. “ Ook met minder mooi weer moet er gevlagd worden en met stevige wind voel je de toren bewegen. Gerard : “ Voel je niet dat je scheef staat? “ (Nu is mijn ene been wat korter dan het andere en ik sta misschien nét gunstig, waardoor ik het gevoel heb dat er niks aan de hand is....maar de toren staat zo scheef als die in Pisa! Waar blijven de Japanners?!)

Gerard rekt vlug uit hoe lang ze deze taak al samen doen: zeker 3 jaar. "Maar dat weten we zo exact!" Jan klimt naar het hoogste punt in de toren. "Hier hebben we onze namen geschreven. Durf je ook...?" "Moet je mij geen twee keer vragen. Ik klauter dus door tot onder het koepeltje. Handen zoeken steun op balken vol vogelpoep, er fladdert een kraai om ons heen die Gerard door een open luik laat wegvliegen. Daar onder het aller hoogste koepeltje staan de namen van Cor, Gerard en Jan.

Ik heb een viltstiftje bij me....! Mijn naam staat nu in de koepel geschreven Als maakster van het beeldje "de Tuorkemjitter" vind ik ook dat het een beetje gerechtvaardigd is. Genietend van het uitzicht en het dorp

bekijkend, realiseer ik me, dat je hier naar het leven, lief en leed, van het dorp kijkt. Jan en Gerard beamen dat. "Als wij hier zo staan dan hebben we het er wel eens over...hoe zal het er hier over een aantal jaren uit zien? Is er nog een supermarkt? Kunnen de ouderen zich nog redden? Bestaat de kroeg nog?" Nu dreigen de heren wel een beetje zwaar filosofisch te worden op 34 m hoogte. Valt er ook nog iets leuks te melden? Jan en Gerard kijken elkaar aan

en schieten in de lach. "Wil je dat écht weten?" Laat maar. "We hebben de sleutel van de kerktoeren, niet die van de kerk....da's toch een wereld van verschil." Vette lach van Jan. "Nou....ik denk er over om een keer met Oud en Nieuw hier in de toren te gaan zitten. Warm aangekleed en met een veiligheidsbril op naar het vuurwerk om me heen kijken...." Gerard lijkt het ook wel wat. Grote jongensdroom. Nu halen ze met z'n tweeën de 15 m. lange vlaggenmast naar binnen. Doen waar ze voor kwamen.

Ardy Proot

